

תוכן העניינים

9	תודות
11	מבוא – כתבים של אי־נחת
27	פרק ראשון – על מניפסטים
	1. קווים לדמותו של המניפסט 29: מהשליט אל העם, מהפוליטיקה אל הספרות והאמנות 29; מניפסטים, מודרניזם ואונגרד 33; הדינמיות של הז'אנר 41; 2. לעשות דברים עם מילים: המניפסט כפעולה 45: פעולות דיבור מניפסטיות 45; פעולות דיבור, תאטרליות ומודעות עצמית 47; 3. מניפסטים, לגיטימציה והבניית מיתוסים 50: המניפסט כהצהרת שונות 50; מניפסטים וזהות מדומיינת 53; 4. אמנות עשיית המניפסט 56: בין קונוונציונליות לחדשנות 56; מילים כדרבנות: מניפסטים ואלמות 64; 5. הממד הדיאלוגי של המניפסט 67; 6. "מניפסט הוא תמיד וגם אף־פעם לא!" 73
	פרק שני – "דברי אנשים החפצים דבר־מה": מסורת עברית של כתיבת מניפסטים
77	1. מניפסטים מייסדים: בין היסטוריה למיתוס 80; 2. מבנה ז'אנרי 87; 3. הרטוריקה של המניפסט 92: הרטוריקה של החלל הריק 92; רטוריקת הפנות והספקנות 97; רטוריקה של שלילה עצמית, התחזות ומשחק 102; 4. ואף־על־פי־כן – מניפסט 105: דיאלוגים מדומיינים בז'אנר מונולוגי 105; מיתוס ברנר וה"אף־על־פי־כן" 118
125	פרק שלישי – מניפסטים מייסדים במפנה המאה העשרים ואחת
	הקשרים: מרד שפוף ומרד זקוף 125; 1. מתוך החלל הריק 133: לבד במערכה: המניפסטים של עמדה 133; אַב, הוּ!: גלגוליו של פולמוס במניפסטים 142; האליטיזם החדש: כָּתָם וְדָחַק 160; 2. "למי זה נחוץ?": פנות וספקנות

170: חדרים, המעורר ומיתוס ברנר 173; טפיפות קטנות: אפיריון, גשרים, שופרא, מקום, אלפיים, דימוי, הליקון, רחוב, ב. הסופר, משיב הרוח, הנה, שבו, גג, הכיוון מזרח, דג־אנונימי?, נקודתיים, נפץ, אורבניה, מאגמה, שחרזדה, מעמקים, אלמנך, דווקא, דקה, קטע, אורות 177; 3. בין מניפסט לפרודיה עליו: שלילה עצמית, התחזות ומשחק 192: אפס שתיים: אנטי־מניפסט 192; רסלינג: "המסמן משוחרר" 196; ממעין "באהבה" 204; הָבָה לְהָבָא: בחזרה לעתיד 212; 4. מי "אנחנו"? מניפסטים והמאבק החברתי 215: שְׁתָּף: כתיבה שיתופית 217; "תחי רפובליקת האוהלים!": שירון המהפכה 220

225	סוף־דבר – מסימן קריאה לסימני שאלה
230	מראי־מקום
241	אנתולוגיה – מבחר מניפסטים מייסדים: ספרות, אמנות, תרבות 1981-2011 סדר המניפסטים 245
319	מפתח